

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 84/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. februára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., D., zastúpenej advokátom Mgr. J. M., D., vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 až 4 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 8 C 193/92-45 z 3. marca 1994 a rozhodnutím „*Pozemkového úradu vo Zvolene*“ sp. zn. 361/3/1992 zo 7. decembra 1992 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. januára 2012 doručená sťažnosť M. M. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 až 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj v petite sťažnosti neuvedené porušenie „*čl. 48 ods. 2 Ústavy*“

a čl. 127 ods. 1 Ústavy SR...“ rozsudkom Okresného súdu Zvolene (ďalej len „okresný súd“) č. k. 8 C 193/92-45 z 3. marca 1994, ako aj rozhodnutím „Pozemkového úradu vo Zvolene č. k. 361/3/1992 zo dňa 7. 12. 1992“.

2. Sťažovateľka v sťažnosti (doslovne) uviedla:

„Ústavnému súdu Slovenskej Republiky predkladám na rozhodnutie moju sťažnosť pre porušenie zákona podľa čl. 20 odst. 1, 2, 3, 4 Ústavy Slovenskej republiky č. 9/1999 z. z.

Podľa čl. 20 odst. 1 Ústavy SR... odst. 2... odst. 3... odst. 4... Podľa článku 48 odst. 2 Ústavy SR... Podľa čl. 6 odst. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd... Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavného súdu SR – ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach... Podľa odst. 2... Podľa ods. 3... Podľa ods. 4...

Z doposiaľ uvedených skutočností a citovaných ustanovení právnych predpisov, vyplýva podľa môjho názoru nepochybne, že v konaní vedenom na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. 8 C 193/92-45 zo dňa 3. 3. 1994 v ktorom som mala byť účastníkom konania, pretože som vylučne jediným právoplatným vlastníkom pozemku parcely... podľa dohody č. RI 132/70 zo dňa 15. 4. 1970 registrovaná na notárstve vo Z. dňa 1. 6. 1970. Uvedeným právnym úkonom zmluvou som zamenila svoje pozemky v katastrálnom území obce D... vo výmere 3 ha 50 arov za majetok, ktorý bol vo vlastníctve Československého štátu v správe Š. n. p. vo Z. V. zámenou som do súčasnosti jediným právoplatným vlastníkom...

Vzhľadom k tomu, že v neskorších rokoch prebiehala socialistická výstavba bytov a rodinných domov začalo MNV hlava nehlava pridelať do užívania moje pozemky bez náhrady a začali dlhodobé a nekonečné súdy, ktoré vyvrchlili rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej socialistickej republiky zo dňa 30. mája 1973 pod č. 2 Cz 45/73 kde najvyšší súd zrušil registráciu zmluvy RT 132/70 zo dňa 15 apríla 1970 a vec vrátil na ďalšie rozhodnutie. Do súčasnosti štátne notárstvo nekonalo.

Najvyšší súd nezrušil vlastníctvo ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom podpisu dňom podpisu dňa 15. 4. 1970 len obmedzil jeho registráciu... Vzhľadom k tej skutočnosti... nemohol pozemkový úrad rozhodnúť v prospech dedičov... A tak porušil zákon a nezákonne moje vlastníctvo prideliť za náhradu rozhodnutím zo dňa 7. 12. 1992 č. 361/3/1992 kde...

schválila dohodu o vydaní nehnuteľností podľa zákona č. 229/1991 Zb § 9 ods. 2. O úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inom majetku vydané na J. K. a Ing. K. deti D.

V tomto období som si uplatnila nárok na súde o náhradu na Okresnom súde vo Zvolene od vlastníkov spoločnou žalobou v roku 1992 a nasl. kde... napokon dovŕšili bez môjho vedomia hoci som mala byť účastníkom konania ako vlastník pozemku č. p. 1322/1 vo výmere 3 ho 50 arov v kat. ú. D., svoje konanie dňa 3. 3. 1994 a rozsudkom Okresného súdu č. 8 C 193/92-45 dovŕšili, čím hrubo porušili zákon....“

3. Sťažovateľka ďalej uviedla:

„Vzhľadom k tomu, že bol porušený zákon podľa čl. 20 ods. 1, 2, 3, 4 Ústavy SR a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 127 ods. 1 Ústavy SR č. 9/1999zb. a aj Občianskeho zákoníka a nasl. sa domáham spravodlivosti na Ústavnom súde SR.“

4. Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Právo sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1, 2, 3, 4 ústavy SR a ostatné bolo porušené. Rozsudok Okresného súdu vo Zvolene sa ruší v plnom rozsahu čo do výroku aj odôvodnenia pod č. 8 C 193/92-45 zo dňa 3. 3. 1994.

Rozhodnutia pozemkového úradu vo Zvolene č. k. 361/3/1992 zo dňa 7. 12. 1992 sa rušia a nehnuteľnosti zapísané vo vložke č. 4520 kat. územia D. parcela č. 12322/1 a ostatne po novom v zostatku vo výmere 2 ha 50 arov sa vracia do vlastníctva M. M... a jaj dedičom.“

5. Sťažovateľka k sťažnosti pripojila dohodu z 15. apríla 1970 so Š., n. p., Z., o výmene pozemkov, registrovanú Štátnym notárstvom vo Z. pod č. Reg. I 132/70 zo 16. mája 1970, a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cz 45/73 z 30. mája 1973, ktorým zrušil predmetné rozhodnutie Štátneho notárstva vo Z. o registrácii a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. (Štátne notárstvo vo Z. „v predmetnej veci registrovalo dohodu o zámene nehnuteľností bez náležitého zistenia skutočného stavu veci...“, najmä „si malo... zistiť či n. p. V. vo Z. je oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou... na tento pozemok sa vložilo vlastníctvo pre Čsl. štát v správe Š. vo Z... malo skúmať či dohodnutý prevod národného majetku je prípustný z hľadiska... § 15 vyhl. č. 104/1964 Zb. o

správe národného majetku, resp. či sa k takému prevodu nevyžaduje súhlas podľa... § 16 ods. 2 cit. vyhl...“).

II.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Vychádzajúc z obsahu sťažovateľkinej sťažnosti z 30. novembra 2011 označenej ako „*Podanie... vo veci sp. 8 C 193/92-45*“ ústavný súd konštatuje, že táto sťažnosť napriek tomu, že je sťažovateľka zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátom, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde.

9. Sťažnosť neobsahuje jasný (jednoznačný) návrh rozhodnutia vo veci samej (petit), ktorého vydania sa sťažovateľka od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne a takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Formulácia návrhu na rozhodnutie vo veci samej je neúplná a nezrozumiteľná, keďže neobsahuje najmä konkrétne opatrenie smerujúce k náprave porušenia ústavnosti v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde [petit napr. neobsahuje (vo vzťahu k obsahu odôvodnenia sťažnosti) presné označenie porušovateľov práv a tiež neoznačuje jednoznačne, ktoré základné práva

boli porušené], ktoré skutočnosti sú podstatnými náležitosťami na ďalšie konanie pred ústavným súdom. Petit požadovaný sťažovateľkou nie je zhodný s tým, čo uvádza v úvode a odôvodnení sťažnosti (bod 2 a prvý odsek bodu 3). V odôvodnení sťažnosti sťažovateľka uvádza početnejší okruh porušených práv a tiež prejavila nespokojnosť s postupom Štátneho notárstva vo Z. a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

10. Sťažnosť sťažovateľky nie je tiež riadne odôvodnená v zmysle § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pretože neobsahuje konkrétne dôvody, v čom vidí porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, prípadne aj ďalších práv uvedených v odôvodnení sťažnosti. Navyše sťažovateľka (jej právny zástupca) k sťažnosti nepriložili napadnuté rozhodnutia (pozri bod 4); táto povinnosť je daná ustanovením § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05).

12. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05).

13. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky odmietol jej sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

14. Nad rámec uvedeného ústavný súd ešte poznamenáva, že ďalšími možnými dôvodmi odmietnutia sťažnosti je jej oneskorené podanie (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde), prípadne jej neprípustnosť (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde – proti napadnutému rozsudku okresného súdu bolo možné v aktuálnom čase podať riadny opravný prostriedok).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. februára 2012